

Ziermann Margit (1924 – 1994)

Ziermann Margit egyetemi tanulmányait Bécsben és Budapesten, a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gazdasági Szaktanárképző Intézetében végezte. 1948-ban kapta meg a gazdaság-matematikusi szaktanári oklevelet, és ugyanekkor közgazdasági matematikusi doktorátust is szerzett.

Dolgozott Rényi Alfréd mellett a Magyar Tudományos Akadémia Matematikai Kutató Intézetében, majd az Országos Vezetőképző Központban, 1968-tól az Országos Terhivatalban, illetve 1975 óta az OT Tervezési Intézetében nyugdíjba vonulásáig az Ökonometriai Csoportot vezette.

A Közgazdaságtudományi Egyetemen 1948 és 1951 között, majd 1960 óta folyamatosan tanított. Előadásai elsősorban a tömegkiszolgálási rendszerek elméletével, ezen belül a sztochasztikus készletmodellekkel valamint a sorbanállás problémáival foglalkoztak, de tartott előadásokat a valószínűségszámítás és a sztochasztikus folyamatok témaköréből is. Tudását szívvel-lélekkel átadni képes, kiemelkedő pedagógiai érzékkel rendelkező tanár volt, sok energiát fordított a tanításra, s bár nehezen viselte, ha mérsékelt hallgatói érdeklődéssel és tudással találkozott, sohasem volt túlságosan szigorú!

Ziermann Margit a matematikai tudomány kandidátusa fokozatot 1983-ban szerezte meg, majd a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Matematikai és Számítástudományi Intézetébe 1984-ben másodállású egyetemi tanárrá nevezték ki. Tudományos kutatási területét elsősorban a sztochasztikus módszerek közgazdasági alkalmazásai, illetve a gazdasági folyamatok sztochasztikus modellezése képezte. Példaként említsük meg, hogy Bánkóvi Györggyel és Veliczky Józseffel együtt az elmúlt évtizedben kidolgozták az ún. dinamikus faktoranalízist, amely a klasszikus faktoranalitikus eljárások többváltozós idősorokra kiterjesztett dinamikus változata.

Napi munkája, kutató és oktató tevékenysége mellett egy igen jelentős társadalmi aktivitás is végigkísérte egész életében. A különböző szervezetek egész sorának tagsága mellett (Gépipari Tudományos Egyesület, a Neumann Társaság, a Bolyai Társaság, a Magyar Közgazdasági Társaság, Operációkutatási Társaság), gyakran vállalt vezetőségi, sőt elnöki funkciót a társaságok egyes szakosztályaiban. Különböző hazai és külföldi szakmai konferenciák egész sorának volt szervezője és előadója egyaránt. Hasonlóképpen aktívan működött közre a tevékenységéhez közelálló folyóiratok szerkesztőségi munkáiban is. Ezzel összefüggésben jegyezzük meg, hogy egyénileg és társszerzőkkel írt, egész világon idézett könyveinek és cikkeinek hosszú listáját sorolhatnánk fel, melyek között van olyan is, mely nevével együtt vonult be a szakirodalomba. (l. Prékopa-Ziermann modell).

Befejezésül álljon itt egy, az emlékező talán egyesek által szubjektívnek ítéltetű megállapítás.

Tudjuk jól, az elmúlt évek-évtizedek társadalmi változásai a tudomány szféráit sem hagyták érintetlenül. A tudományos teljesítmények megítélése, ezek adminisztrálása is számos változás és vita témáját képezte és képezi még ma is. A tudomány képviselőinek az ilyen átalakulások során fokozottan résen kell lenniük, hogy az egyébként ismert alapelvek minél ritkábban sérüljenek. E tiszteletre méltó, de nem könnyű, és sokszor nem, vagy nem megfelelően vívott küzdelem egy kiemelkedő harcosát veszítette el Ziermann Margittal.

Budapest, 1994. szeptember 4.

Meszéna György